

РЕШЕНИЕ

№ 502

гр. Шумен, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IX-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър П. Димитров

при участието на секретаря Татяна Б. Т.а
като разгледа докладваното от Димитър П. Димитров Гражданско дело № 20223630102674 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от ТП ДЛС „Каракуз“, срещу “Геш Булет“ ООД, Шумен, в условията на първоначално, обективно, кумулативно съединение: обуславящ иск, с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и цена 3492.00 лв. - цена на дървесина по Договор № В-109-1/11.01.2018 г. за продажба и фактура № 0048503708/11.01.2018 г. и обусловен иск с правно основание чл. 294 вр. чл. 288 ТЗ, вр. чл. 86, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и цена 1743.49 лв. - мораторната лихва върху претенцията, за периода от датата на падежа – 12.01.2018 г. до 13.12.2022 г., ведно с искане за законната лихва върху сумите, считано от деня на предявяване на молбата – 14.12.2022 г. до окончателното плащане. От ответника са предявени насрещно възражение с правно основание чл. 26, ал. 2, предл. 2 ЗЗД за нищожност на договора с ищеца, поради липса на съгласие от страна на представляващите ответното дружество, както и насрещно възражение, в условията на евентуалност, с правно основание чл. 111, б. в ЗЗД за изтекла погасителна давност за част от лихвата, за периода от 12.01.2018 г. – 13.12.2019 г. в размер на 679.16 лв..

Ищецът обосновава исковата си претенция твърдейки, че със Заявка-

договор № В-109-1/11.01.2018 г. ответникът поискал дървесина, която ищецът да му продаде. Твърди се, че с Предавателно-приемателен протокол № 821/11.01.2018 г., от ответника е приета, както следва: Широколистна едра технологична дървесина – цер, 15 пр. куб. м = 9.0 пл. куб. м.; Широколистни дърва технологична дървесина – цер, 45 пр. куб. м. = 27.0 пл. куб. м.; Широколистни дърва - цер - 20 пр. куб. м. = 11,00 пл. куб. м., след което е издадена и фактура № 0048503708/11.01.2018 г., на стойност 3 492,00 лв. - съобразно утвърден Ценоразпис. Въпреки направените опити ответникът не платил по доброволен път дължимата сума. Моли съдът да постанови решение с което да осъди ответникът да му плати: 3 492,00 лв. - продажната цена; 1743,49 лв. – мораторна лихва върху цената за периода от 12.01.2018 г. до 13.12.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите от датата на завеждане на исковата молба - 14.12.2022 г. до окончателното плащане. Не претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, подава писмен отговор. Намира исковете за допустими, но неоснователни. Твърди, че не е имал договор с ищцовото дружество и не е получавал дървесина. Прави правоизключващо възражение и моли съдът да прогласи нищожността, поР. липса на воля от страна на представляващите ответното дружество Г. М. Г. или В. В. Г. на сключване на договор.

В открито съдебно заседание страните, чрез процесуални представители, поддържат заявените с исковата молба и отговора становища. Във връзка със становището на ищцовата страна в съдебно заседание, че ще се ползва от оспорени писмени доказателства, прави възражение за изтекла погасителна давност за част от лихвата, за периода от 12.01.2018 г. – 13.12.2019 г. в размер на 679.16 лв.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото са събрани писмени доказателства, изслушани са свидетелски показания и са приети заключения на допуснати съдебно-счетоводна експертиза и съдебно-графична експертиза.

От Заявка-договор № В-109-1/11.01.2018 г. /л. 5/ се установява, че от

името на ответното дружество е поръчана доставка на дървесина. За заявител е посочено името „Г. Г.“, като липсва подпис.

На 11.01.2018 г. комисия от представители на ищцовото дружество е съставила Предавателно-приемателен протокол № 821/11.01.2018 г. /л. 6/, според който на Г. Г., като представител на ответното дружество, е предадена три вида дървесина, за което ищецът е издал Фактура № 0048503708/11.01.2018 г. /л. 4/, според която, за получена: широколистна едра технологична дървесина - цер - 15 пр. м3; широколистни дърва технологична дървесина - цер - 45 пр. м3 и широколистни дърва - цер - 20 пр. м3., ответникът дължи общо 3 492 лв., с ДДС.

От приетото заключение на допуснатата по делото ССЧЕ се установява, че процесната Фактура № 0048503708/11.01.2018 г. е отразена в дневника за продажби на ищеца за покупки, като не е отразена в дневниците за покупки при ответника за периода от м. 01.2018 г. до м. 04.2021 г.. Дължимия ДДС по фактура № 0048503708/11.01.2018 г. е начислен и е възникнал като задължение за ищеца към бюджета с подаването на Справката декларация по ЗДДС за м. 01.2018 г., като от ответника не е ползван данъчен кредит

В производство по реда на чл. 193 ГПК откритото по искане на ответника е оспорена истинността на представените с исковата молба писмени доказателства: Заявка-договор № В-109-1/11.01.2018 г.; „Предавателно-приемателен протокол № 821/11.01.2018 г.“ и Фактура № 0048503708/11.01.2018 г., относно положения подпис на Г. Гев, като представител на ответното дружество.

От заключението по допуснатата Съдебно-графическа експертиза /л. 133/ се установява, че почеркът, с който е изписан ръкописният текст „Г. Гев“ под реквизита „Заявител“ в Заявка-договор № В-109-1/11.01.2018 г. и под реквизита „Получил“ във фактура № 0048503708/11.01.2018 г. не принадлежи на никой от законните представители на ответното дружество /Г. М. Гев и В. В. Гева/. Почеркът, с който е положен подписа под реквизита „Комисия“, срещу „5. Г. Гев“ в индигирания екземпляр на „Предавателно - приемателен протокол“ № 0000000821, не принадлежи на Г. М. Гев, като може да се допусне че, е възможно да принадлежи на В. В. Гева.

От допуснатите по делото в полза на ищцовата страна гласни

доказателства чрез разпит на свидетелите – бивши служители на ищцовото дружество: П. М. Б. Д., Р. Р. Н., К. Т. П., Д. Д. М. и С. М. Я. – действащ служител, чиито показания съдът кредитира при условията на чл. 172 ГПК, с оглед евентуална заинтересованост, предвид, че е в трудови правоотношения с ищцовото дружество, се установява, че са били в комисията по приемане-предаване на дървесината, но никой от тях не отговори кой е получател дървесината и кой е подписал под името „Г. Г.“.

Установеното, че оспорените документи са неавтентични налага да бъдат изключен изцяло от доказателствата по делото, като не следва да се ползват при формиране на изводи по релевантните факти, на основание чл. 194, ал. 2, изр. 2, хип. 1 ГПК.

Събрани са и други неотносими към правния спор доказателства.

При така установените факти съдът прави следните правни изводи:

Основателността на обуславящата искова претенция, с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, е предпоставена от установяване от ищеца, при условията на пълно и гласно доказване наличие на валидно облигационно отношение между страните по договор за продажба на дървесина, както и че е предал предмета на купувача. Страните са търговци, предвид което отношението между тях има характер на търговска сделка, по смисъла на чл. 286, ал. 1 ТЗ и се урежда, както от специалните разпоредби на ТЗ така и от общите разпоредби на ЗЗД - арг. чл. 288 ТЗ. От приетите и оспорени по делото писмени доказателства не се установява, наличие на валидно възникнало облигационно отношение между страните по договор за продажба на дървесина, както и че ищецът е предал предмета на договора на купувача, поР. което искът е изцяло неоснователен. В този смисъл насрещното правоизключващо възражение с правно основание чл. 26, ал. 2, предл. 2 ЗЗД, за липса на съгласие от страна на ответника, поР. липса на воля от страна представляващите ответното дружество Г. М. Гев или В. В. Гева за сключване на договор с ищеца, е основателно.

Предвид неоснователността на обуславящата искова претенция, неоснователна се явява и обусловената такава, с правно основание чл. 294 вр. чл. 288 ТЗ, вр. чл. 86, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва, върху главното парично задължение, поР. което по насрещното възражение за изтекла погасителна давност за част от лихвата,

за периода от 12.01.2018 г. – 13.12.2019 г. в размер на 679.16 лв., съдът не дължи произнасяне.

Относно разноските:

Постановеният правен резултат, обуславя основателност на искането на ответника за присъждане на разноски в общ размер 1 320.00 лева, за което е представен и приет по делото списък по чл. 80 ГПК /л. 139/, като същите следва да бъдат възложени в тежест на ищеца, на основание и чл. 78, ал. 3 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Отхвърля предявеният от ТП ДЛС „Каракуз“, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: град Дулово, ***, срещу “Геш Булет“ ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ***, обуславящ иск, с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, за осъждане ответникът да плати на ищеца сумата 3492.00 (три хиляди четиристотин деветдесет и два) лв. с ДДС, представляваща продажна цена на получена дървесина по Договор № В-109-1/11.01.2018 г. и издадена Фактура № 0048503708/11.01.2018 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от деня на предявяване на молбата – 14.12.2022 г. до окончателното плащане, като неоснователен

Отхвърля предявеният от ТП ДЛС „Каракуз“, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: град Дулово, ***, срещу “Геш Булет“ ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ***, обусловен иск с правно основание чл. 294 вр. чл. 288 ТЗ, вр. чл. 86, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане ответникът да плати на ищеца сумата от 1743.49 (хиляда седемстотин четиридесет и три лева и четиридесет и девет стотинки) лв., - мораторната лихва върху претенцията по фактура № 0048503708/11.01.2018 г., за периода от датата на падежа – 12.01.2018 г. до 13.12.2022 г., ведно със за законната лихва върху сумата, считано от деня на предявяване на молбата – 14.12.2022 г. до окончателното плащане, като неоснователен.

Осъжда ТП ДЛС „Каракуз“, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: град Дулово, ***, да плати на “Геш Булет“ ООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ***, сумата от 1 320.00 лева,

представляваща разноси в настоящото производство, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на страните, основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____